

Skúsenosti z leta služby na táboroch ELCA v Amerike

Tento rok sme mali možnosť stráviť leto na amerických táboroch, pracujúci ako vedúci pre deti a mládež. Mali sme preplatenú cestu, stravu, ubytovanie, a dostali sme aj štipendium na iné výdavky. Prvé tri dni sme strávili na spoločnom školení v Chicagu, kde sme sa stretli s camp counselormi z iných krajín. Prvý deň nás dokonca previedli Chicagom. Odtiaľ sme leteli každý do nám vybratých táborov.

Timea:

Môj tábor sa nachádzal vo Wisconsin, blízko hlavného mesta Madison. Camp bol situovaný mimo mesta, v okolí lúk a lesov. Prvé dva týždne nás školili, učili dávať prvú pomoc a poskytli nám všetky informácie ohľadom našej práce a povinností. Medzi bežné aktivity, ktoré sme museli zvládať, patrili kajakovanie, turistika, a hranie rôznych hier v prírode. Motto nášho campu bolo: "Challenge by choice". To znamená, že tak ako deti, aj nás vedúcich do ničoho nenútili, pokiaľ sme sa báli napríklad hrať divadlo pre deti, alebo liezť po skalách. Každý týždeň prebiehali v tomto stredisku 3 tábory naraz. Jeden pre deti od 7 do 10 rokov, druhý pre 10-13 a tretí pre 13-18 ročných. Dve staršie skupiny mali rôzne týždenné tematiky, napríklad mountain climbers, mammoth hunters alebo pack and paddle. Jedným z najväčších zážitkov z týchto táborov pre mňa bolo loziť v jaskyni, alebo plaviť sa celý deň po rieke na nafukovacom kolese. Moja práca ako vedúcej spočívala v tom starať sa o skupinu 5 až 10 detí, od nedele večera do piatku obeda. To znamenalo okrem dozoru a výchovy aj uspávanie, počúvanie ich potrieb, podávanie liekov a riešenie ich vzájomných konfliktov. S deťmi sme spávali buď v chatkách, alebo vonku pod hviezdami, či v stane. Mnohé sa báli, lebo pochádzali zo sociálne znevýhodneného prostredia, kde rodičia nemali čas či prostriedky na výlety do prírody mimo mesta. Víkendy som trávila v stredisku so skupinou iných zahraničných vedúcich. Často sme chodili na večere do mesta Madison, nakupovať, alebo sa bicyklovať. Cez víkendy som sa často cítila sama, čo si myslím, že je riziko nemožné obísť pre každého. Ale tri mesiace ma veľa naučili, či už sa to týka výchovy detí, zručností v prírode alebo mojej viery. Určite je toto jednou zo skúseností, pri ktorej som musela stáť na tom, čomu verím, pridržať sa toho, a obhájiť si to, keď je treba.

Pri akýchkoľvek otázkach mi môžete napísať na facebook: Timea Trnkócyová, alebo instagram: @timeatrnkocyova .

Matej:

Kemp, do ktorého som bol poslaný, sa nachádzal asi hodinu a pol od Washingtonu DC v okolí hustých lesov. Každý tábor trval 6 nocí, od nedele poobedia do soboty rána. Noci, ktoré som nespál v kempe, som prespával u mojej hosťovskej rodiny, ktorá sa mi snažila po tábore poskytnúť zábavný program. Jeden deň som mal dokonca príležitosť vidieť hlavné mesto Ameriky! Vedúci, deti a dokonca aj moja hosťovská rodina mali veľký záujem o slovenské tradície, zvyky či jedlá špecifické pre našu krajinu. Žasli, keď som im rozprával o šibačke, a chceli veľmi vyskúšať korbáčiky, halušky či palacinky. Na kempe, v ktorom som bol, sa mi páčilo, koľko iných kultúr a ľudí som tam mohol spoznať, a aký dobrý kolektív sme spolu mali. Každý týždeň sme mali na starosť novú skupinu detí, väčšinou 8 dievčat a 8 chlapcov, za ktorých sme boli zodpovední jeden vedúci a jedna vedúca. Pripravovali sme pre nich skoro celý program. V bežný týždeň sme sa hrali kopolu zaujímavých a prepracovaných hier, plávali v táborovom bazéne, opekali marshmallows okolo ohňa a spali pod hviezdami. Deti mali naozaj zábavný a plný program. Jedna vec, čo ma na táboroch zarazila, bola, že vedúci väčšinou neboli veriaci, čo vedelo byť veľmi náročné, najmä pri práci s deťmi a rozprávaní o Ježišovi či kresťanstve. Deti často nemali s kresťanstvom veľmi blízky vzťah a mali veľa otázok a nejasností. No z mojej skúsenosti mali o vieru veľký záujem. Preto to vedelo byť niekedy smutné, keď som videl, že vedúci hovorení o evanjeliu či Bohu brali viac ako povinnosť, ktorú sa snažia čím skorej splniť, ako niečo naozaj dôležité, napĺňajúce a plné radosti. Teda niekedy som sa tam v službe cítil veľmi sám, čo vedelo byť demotivujúce. Napriek tomuto všetkému túto skúsenosť odporúčam minimálne pre zážitky a naučenie sa pracovať s deťmi v novom prostredí.

Ak by ste mali hocikaké otázky, môžete sa na mňa obrátiť na fb: Matej Kolík, alebo na instagrame: @machinegunkolik .

